

az épületet, nem kellett senkinek akkor. Majd jött egy ötlet, de akkor mi már elköteleztük magunkat. A szavahihetőségünket egyszerűen egy önkormányzat testületének a szavát így lehet változtatni kéthavonta, vagy egyhavonta egy ilyen fontos intézménnyel szemben, nagyon sajnálom, ha végül is nem tudnánk dönteni. Mindegyőnknek az az érdeke, hogy Várpalotán intézményekkel növekedjünk, nem az, hogy csökkenjen. Mert úgy néz ki, hogy ebből még az is lehet, hogy bizonyos ellátás gyengül, és hátrányosabb helyzetbe kerülünk. Kérem, hogy nagyon fontoljuk meg, és a mai napon még döntsünk.

J á m b o r Attila:

Tisztelt Képviselő-testület!

A kapitány úr beszámolóját hadd köszönjem meg. Azért is érdemes volt meghallgatnunk, mert egyértelművé tette számunkra, hogy az az alternatíva, hogy a kapitányság ebbe az épületbe költözzön, nem létezik. Erről innen kezdve nincs értelme vitatkozni. Úgy gondolom, le kell szállnunk a földre. Amikor a Bátor úr feltette, hogy kinek az érdekében, én is megkérdezem. Itt most vagy a város érdekében hozunk döntést, vagy az egyéni érdekek érdekében hozunk döntést. Nekünk sincs több alternatívánk. Én azt gondolom, és az elhangzottak erre egyértelműen rámutatnak, hogy számunkra pillanatnyilag az a helyzet áll fenn, hogy adva van egy szerződés, amihez vagy hozzájárulunk, hogy aláírásra kerüljék, és akkor történik valami a városban, vagy nem járulunk hozzá az aláíráshoz. Ha a rendőrség, mint az egyik fele a szerződőknek, úgy dönt, hogy számára ilyen és ilyen megoldás, vagy alternatíva elfogadható, és ilyen és ilyen nem, akkor ez az ő döntése, és ennek a döntésnek a meghozatalát szerintem nekünk nem szabad kritizálnunk. Számtalanszor elhangzott érvként Bátor úrtól is, hogy a rendőrségnek erre nincs pénze. Kérem, ha adták, akkor van. Arra kérek mindenkit, hogy a vita csak arra szorítkozzék, ami ebben az előterjesztésben áll. Egy szerződés két személyen múlik. Ha az egyik fél úgy dönt, hogy számára ez az elképzelés elfogadható, a másik nem, akkor számunkra csak az maradt, hogy vagy támogatjuk az elképzelést, és azt be tudjuk építeni a városi koncepcióba, vagy azt mondjuk, hogy nem támogatjuk, és akkor vállaljuk a döntés következményét is. Köszönöm szépen a szót.

D o m o k o s István:

A Képviselő-testület - véleményem szerint - valamennyi tagja támogatja, hogy a rendőrség tisztességes körülmények közé kerüljön. Azt hiszem, ez mindenki előtt világos. Nem szeretném, ha a vita oda fajulna, hogy egyik csoport akarja a rendőrség átköltözését, a másik viszont nem. Azt szeretném, ha méltó helyre költözne a rendőrség, úgy gondolom, ezt valamennyiünk nevében kijelenthetem. Tehát nem arról van szó, hogy az egyik része akarja, a másik viszont nem. Nem szeretném, ha a vita ilyen irányba terelődne. Ez a város érdeke. A város a rendőrséget tiszteletben tartja. Mielőtt szavazásra kerül a sor, kérem polgármester urat, hogy 15 perc szünetet rendeljen el azért, hogy az álláspontunkat egyeztetni tudjuk.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Rendben.

C s ő v á r i J á n o s:

Nagyon lelkes, mindenre kiterjedő tájékoztatót kaptunk a megyei főkapitány úrtól. Nyilvánvaló, mindenki azt akarja, hogy a rendőrség méltó helyre kerüljön. Ezért határozottan visszautasítom az egyéni érdeket.

Ha az egyik oldal az egyéni oldalt, a másik viszont a városérdeket képviselné, akkor nem lenne miről beszélnünk. Az egyéni érdekek szem előtt tartását tehát határozottan visszautasítom, kifejezetten sértőnek tartom. Itt arról van szó, hogy 1998-ban elindult egy folyamat és folytatódott, szeretne volna a város, hogy bíróság, ügyészség is kerüljön ide, de ez a kérdés az idők során valahogy elaprózódott. Egy olyan koncepció van előttünk, amit teljes egészében fel kell tární és meg kell oldani. Innentől pedig nem beszélhetünk egyéni érdekekről, csak városérdekről. A város Képvisező-testülete tehát nehéz helyzetben van. Eljutottunk egy pontra, nem tudom, ha tárgyaltunk volna a rendőrség országos vezetésével, milyen alternatívák álltak volna előttünk. Mégis csak valahogy nekünk lenne érdekünk ezt az ügyet elintézni. Hogy ebben a városban hosszú távon nem lesz bíróság, ügyészség, az biztos.

D r . B a r i c z a S a r o l t a:

Miért?

C s ő v á r i J á n o s:

Azért sem, mert nem fogunk alkalmas épületet találni az elhelyezésükre. Egyet értek Domokos úrral: beszéljük át még egyszer ezt a dolgot a szavazás előtt, milyen álláspontot képviselünk. Még egyszer leszögezném, nem egyéni érdekről, városérdekről van szó. Nagyon sajnálom egyébként, hogy ennyire megfeszült a két fél között a helyzet.

F a z e k a s I s t v á n:

Tavaly nyáron a város tulajdonába került a Jó Szerencsét Művelődési Központ, dönteni kellett az Ifjúsági Házzal kapcsolatban. Két ilyen intézményt nem szabad párhuzamosan működtetni, de veszni hagyni sem! Korábban volt egy olyan döntés is, hogy el kell dózeroltatni az Ifjúsági Házat, majd azt határoztuk el, hogy értékesítjük. Meghirdettük, de nem volt rá jelentkező. Ekkor jött egy olyan lehetőség, hogy felajánljuk a rendőrség számára - ezt a Testület meg is szavazta. Nem történt a rendőrség részéről előrelépés, a főkapitány úr elmondta, hogy miért nem. Nem volt ez az épület senkinek stratégiai cél, addig amíg idén márciusban nem jelentkezett rá vevő. Ettől a pillanattól kezdve adódnak a problémák. Én nem mondom azt, hogy egyéni érdekről van szó, mert így a kettő szerintem nem függ össze. Kérek mindenkit arra, ha a Testület hoz egy határozatot, akkor annak minden szavát tartsa be és a későbbiekben is annak szellemében járjon el. Nem lehet dolgozni úgy a Testületen belül, hogy nincs meg egymás iránt a bizalom. Mert ez esetben pontosan erről van szó: felmerül a bizalom hiánya. Én most is kettéválasztom a dolgot, úgy gondolom, hogy itt egyéni érdekről nincs szó. El kell dönteni azt is, amennyiben az Ifjúsági Ház a rendőrség tulajdonába kerül, mi történjék a jelenlegi városháza épületével. Mert üresen nem állhat. Koncepcionálisan egyetértek abban, hogy a Palota Szálló ügyét is támogatnunk kell. Üresen nem maradhat. Meg kell oldani a többi kérdést is. A döntésünknek legyen olyan

következménye, hogy bármilyen a következő lépés, ami előttünk áll, mindenki úgy járjon el, ahogy az le van írva.

S u r á n y i P á l:

Nem arról van szó, hogy a képviselő társaim egyik része nem akarja, a másik része meg akarja oldani a helyzetet. Ez tulajdonképpen egy információs beszélgetésen került először elő, ott úgy lettünk informálva, hogy a rendőrségnek kb. 200 millió forintba kerülne az Ifjúsági Ház átalakítása. Akkor támadt ez az ötlet, hogy a rendőrség is jobban jár, ha 80-100 milliót kifizet a városnak és mondjuk 50 milliót még rákölt. Akkor a rendőrség is nyer, 50 millió forintot és a város is jól jár. Az összeg igazából csak "illusztrációképpen" hangzott el. A rendőrségnek egyfajta konstrukcióban van 200 milliója, más konstrukcióban viszont még 100 milliója sincs.

Mi egy jó szándékkal indultunk neki az anyagnak. Az anyagba bekerült ez a 80-100 millió forint, de ilyen értelemben ez nem volt tárgyalási alap. Talán jó lett volna, ha ez elhangzik. A határozatban az volt, hogy augusztus végéig kellett a csomagot végigjárni és azután dönteni. De júliusban volt egy olyan elem, amiről az ember azt hinné, hogy az egészet "megtorpedozza". Roppant nehéz a helyzet. Hosszú hónapok teltek el, eljutottunk odáig, hogy az egyik fél úgy gondolja, az ő érdekei nem lettek kellőképpen figyelembe véve, érvényesítve - és viszont. Ebből az ügyből már nem lehet jól kijönni.

D r . B a r i c z a S a r o l t a:

Az én számomra a megyei főkapitány úr által elmondottak igen meggyőzőek voltak és szerintem a városlakók számára is. Semmiképpen nem egyéni érdekről van szó, hanem városérdekről - ezt én is így hiszem. Egyáltalán nem mellékes, hogy milyen formában fog működni a rendőrség, az a rendőrség, amire a városnak igen nagy szüksége van. Nem vitás, hogy a rendőrségre nagyon nagy szükség van. A rendőrség előtt most van egy olyan lehetőség, hogy továbblépjen, fejlődjön - szerintem ezt nekünk mindenképpen támogatnunk kell. Nagyon fontos döntés előtt állunk, ezért kérem, hogy név szerinti szavazás legyen az ügyben.

B á t o r A n t a l:

Nehogy azt higgye valaki, hogy én a rendőrség elhelyezése ellen vagyok. Én maximálisan támogatom, de azt ne feledjük el, hogy van egy rendőrségi érdek és van egy városérdek. Nyilvánvaló, hogy a kapitányság érdekeit a főkapitány úrnak maximálisan kell képviselnie, de ugyanezt kell tennünk nekünk is. A mi célunk, hogy - Önöknek is, de számunkra is - minél jobb feltételekkel tudjuk megoldani ezt a helyzetet. Az, hogy jó körülmények közé kerüljön a rendőrség, mindenkinek érdeke, de nekünk mindemellett a saját alternatívánkat is figyelembe kell venni. A főkapitány úr nagyon tisztán ecsetelte a lehetőségeiket, nekünk ugyan ilyen tisztán kell az érdekeinket érvényesíteni. A mi célunk - amennyiben komplexen gondolkodunk -, nem azonos a rendőrségével, hanem egy olyan csomag, amiben benne van a városháza is. A 80-100 millió nem járható út, mert különböző okok miatt, a pántlikázott pénzek miatt nem lehet megoldani, ezt kell látni. Nincs értelme 80-100 millióról tárgyalni akkor, ha a rendőrség azt nem tudja kifizetni, mert arra nincs meg a pénzügyi fedezet. Nem járt el a tárgyaló bizottság a város érdekeit teljes mértékben figyelembe vevő határozattal, pontosan ezért nem írta alá Domokos úr a megállapodást.

Eljutottunk odáig, hogy cirkusz lett az egész ügyből. Ha ez bejön a Testület elé, én állítom, hogy a képviselők, úgy ahogy megszavazták ezt a konszenzust, azt is megszavazzák, és akkor van egy alternatíva a rendőrség részéről: idehoznak két tervet és eldöntik, hogy számukra melyik a megfelelő. A határozati javaslat ezt tartalmazta május 13-án. A 80-100 millió forint nem lett visszavonva, ami automatikusan egygétette a két alternatívát, mert a rendőrségnek arra nem volt pénze. Ezért kérem és javaslom, hogy ilyen formában tegyék lehetővé. Amit a szerződésnél hiányolok, az a határidő. Nincs megállapítva határidő az épület elkészültére, az átadásra. A szerződés egyértelműen hátrányos a városra nézve, mert az átadás lehet így 2000-ben, 2001-ben, vagy 2002-ben, de akár 2003-ban is. A szerződés egyáltalán nem tartalmazza a befejezés határidejét. A szerződést készítőik részéről ez előnyös, a városnak azonban nem, mert akármeddig elhúzható az építés, ennek következtében mi a csereingatlanhoz később jutunk. A veszteség az, hogy mi el tudtuk volna adni, tehát így bevételtől esünk el. Veszteség éri tehát a várost, ha a szerződést ilyen formában fogadjuk el. Így csak egy alternatíva van, holott a Testület kettőről döntött.

J á m b o r Attila:

Nem először hallom ezt az indoklást: 80-100 millió volt az alapja annak, hogy a rendőrség döntésében oda jusson: alternatívaként ezt a megoldást elfogadja. Aki figyelmesen hallgatta a főkapitány úr beszámolóját, nem hallhatott ilyen kitétel. A főkapitány úr nem említett olyat, hogy a 80-100 millió kifizetése problémákat jelent. Meg sem említette, hogy ez gondot okoz számukra. Azt mondta: a rendőrség nem kíván közös elhelyezést más szervekkel. Ha aláírjuk ezt a szerződést - Bátor úr állításával szemben -, a várost nem éri semmiféle hátrány vagy veszteség, számukra ez nem fog semmiféle hátránnyal jární.

V á m o s i Tibor:

Többször hallottam ezt, amit most Jám bor képviselő társam elmondott. Én is ugyanerre reagálnék. Én sem látok semmi olyan gondot, hogy ne lehessen dönteni. A főkapitány úr azt mondta csak, hogy a közös elhelyezést ők nem támogatják, számukra ez nem megoldás.

F a z e k a s István:

Akkor én most nem értem ezt a 80-100 milliót. Ha ezt vállalták volna, akkor is 50 millióval kevesebbe került volna a megépítés, nem látom az összefüggést.

B á t o r Antal:

Az 5. oldal 11 bekezdését ajánlom mindenkinek szíves figyelmébe: „Az ORFK-nak és a BM-nek nincs pénze ingatlan vásárlásra, úgy az ingatlanvásárlás kényszerítése csak a kapitányság jobb feltételek közé kerülését odázza el. A költségvetési intézmények pénze meg van pántlikázva. Csak arra fordítható, amire címkézték. Ettől eltérni nem lehet. A felújításra szánt pénze kből nem lehet ingatlant vásárolni, de a meglévő ingatlant fel lehet újítani, tehet lehet falat húzni, vakolni, nyílászárókat cserélni. A rendőrség így akar Várpalotán felújított ingatlanhoz jutni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Kíván-e még valaki véleményt formálni? Vitazáróként amit még nem mondtam el, most megteszem. Önöknél van egy összeállított anyag, amit köszönök a jegyző

úrnak és a közreműködőknek. A bizottsági jegyzőkönyveket olvasgatva nem csalódtam egyes képviselőkben és nem kívánok minősíteni. Az előterjesztés azért van, hogy információt adjunk át és az információ birtokában lehessen dönteni. Egyesek szerint most nem vagyunk döntési helyzetben, mások szerint viszont igen. Hogy valóban legyünk, mondok még további információkat. 1998 – az Ifjúsági Ház üres. És nem térek vissza 1991-től a megelőző folyamatra, hány várpalotai épületet néztük meg és vizsgáltuk, hogy a városi rendőrkapitányság elhelyezéséhez méltó épületet találjunk. Ott vagyunk tehát, hogy 1998. április – a várpalotai rendőrkapitányság problémájára megoldási lehetőség nyílik, amikor is döntés született arról, hogy az Ifjúsági Házba kerül át az igazgatásrendészet. Egy 1997-es határozatában a Testület biztosította a Veszprém Megyei Rendőrfőkapitányság részére az ingatlanrész térítés ellenében történő bérbevételét és egyben elővásárlási jogot biztosít 1998. decemberéig. Ekkor kapott gondolkodásra időt a rendőrség illetékes szakágazata. 1998. május – az ORFK főépítésze, területi szakreferense és a főkapitányság szakembereinek vizsgálata az Ifjúsági Ház rendőrkapitányság célú átalakítását illetően: probléma az épület statikai állapota. A kérdés az, hogy a nagyteremre ráépíthető-e szint vagy sem. A Veszprém Megyei Rendőrfőkapitányság statikai szakvéleményt készített az Ifjúsági Ház rendőrkapitánysággá történő átalakításával kapcsolatban. A folyamatos tárgyalások eredményeképpen Várpalota Város Önkormányzata 1998. július 2-án a 149/1998. határozatában engedélyezte a tárgyingatlan – Ifjúsági Ház – és a jelenlegi rendőrkapitányság épületének értékkülönbség nélküli cseréjét. Itt adok választ Bátor Antal képviselő társam felvetésére. Július 30-án (1999-ben) a 29-ei tárgyalás után egyöntetűen nyilatkoztak a tárgyaló partnerek arról, hogy ez az alternatíva nem érdekli őket. Összehívhattam volna egy rendkívüli testületi ülést, azt a csereszerződést, ami most előttünk van, aláírhattam volna. De nem tettem. Idehozta a Testület elé. Ezt kérte rajtam számon. 1998. augusztusában az ORFK Gazdasági Főigazgatója, Költségvetési Főigazgatója, illetve a Technikai Főosztály Vezetője személyesen is szemrevételezik az ingatlant, majd a tanulmányt két alternatívában elkészítik. Még mindig 1998-ban vagyunk. A Veszprém Megyei Rendőrfőkapitányság a vázlat-tervezetet elkészíti 1998. decemberében. A Kommunális Bizottság egyik – talán májusi vagy júniusi – ülésén heveny vitában voltunk, ahol Bátor Antal elmondta, hogy ez mind igaz. 1998. december – Bátor Antal úr a belügyminiszter úrnak felajánlja a Palota Szállót városházának, illetve a Polgármesteri Hivatal épületét városi rendőrkapitányságnak. Tehát a BM-nek, a mostani Kormányának, a mostani belügyminiszternek. Az más kérdés, hogy volt-e rá jogosultsága. Ezt Bátor úr elismerte a Városrendezési Bizottság ülésén is. Azt mondtad, hogy tájékoztatsz erről, hogy ne mástól tudjam meg. Az indoklásban az szerepelt, hogy a szocialista többségű 94-98-as önkormányzat leszavazta, erre mondtam én neked azt, hogy kicsit rosszak az információid, mert nem volt szocialista többség és az előző testület előtt nem volt ott ez az anyag. Csak a bizottságok tárgyalták. Tehát 98-ban a belügyminiszter úrnak megtörtént a felajánlás. 1999. január – a BM, az ORFK és a Veszprém Megyei Rendőrfőkapitányság szakemberei Bátor úr jelenlétében szemrevételezik a Palota Szálló épületét, a helyszínen a BM Műszaki Osztályvezetője tájékoztatja a felajánlót, hogy az épület gyakorlatilag teljes újjáépítés után egy új beruházás költségeit meghaladó ráfordítással tehető alkalmassá közhivatallá, ezért nem javasolja fenti célú elfogadását. 1999. április 29. – Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete határozatban

visszavonja az értékkülönbözet nélküli cserére tett ajánlatát, május – határozat arról, hogy Bátor úr felajánlását újra kell tárgyalni. 1999. június – Jenei Zoltán rendőr ezredes, az ORFK Gazdasági Főosztályának igazgatója Kiss Mihály rendőr ezredes, megyei főkapitány jelenlétében tájékoztatja a várpalotai Polgármesteri Hivatal épületében a város polgármesterét és a jelen lévő önkormányzati képviselőket: álláspontjuk változatlan, a több szereplős – rendőrség, bíróság, ügyészség, városháza – program a rendőrség számára nem kedvező, Bátor úr felajánlását támogatja, ugyanakkor azt is elmondja, hogy az Ifjúsági Ház és a jelenlegi kapitánysági épület értékkülönbözet nélküli cseréjéhez hozzájárul. Az ORFK 2000., 2001. költségvetési évben biztosítja a szükséges pénzügyi fedezetet az ingatlan rendőrkapitánysággá történő átalakítási munkálataihoz.

1999. június 30-án Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete 228/1999. határozatában felhatalmazza a polgármestert a két ingatlan értékkülönbözet nélküli csereszerződésének 15 napon belül történő aláírására. Ennek az egyeztetése, jóváhagyatása nem a mi hatáskörünk, nem a megyéé. Az ORFK bürokráciáján ennyi idő alatt ment keresztül. A Megyei Rendőrfőkapitányság a csereszerződést – melyet Várpalota Város Jegyzőjével előzetesen egyeztetett, - 1999. augusztusában felterjesztette az ORFK Jogi Osztályára. A Képviselő-testület 259/1999. határozatával 99. Július 30-án hozott csereszerződésre vonatkozó határozatát visszavonta, 1999. október 15-én a teljesítési határidőre megvizsgálja a Bátor Antal úr által tett több szereplős csomagot, az ORFK a csereszerződést elfogadta, a főkapitányság illetékes vezetők aláírásával a Polgármesteri Hivatal részére 6 példányban megküldte. Kelt 1999. október 27-én és úgy hívják, hogy jelentés. Azt mondtam, hogy zárószót mondok, a napirendet ezennel lezárom.

A szavazás előtt 15 perc szünetet rendelék el.

(Szünet)

Leszkovszki Tibor:

Javaslatom a következő: Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete 259/1999. (V.30.) számú határozatát megerősítve felhatalmazza a polgármestert a Várpalota, Szent Imre u. 7-9. szám, valamint a Várpalota, Honvéd u. 1-3. szám alatti ingatlanok értékkülönbözet nélküli, a határozat mellékletét képező csereszerződést aláírta. Ügyrendi kérdésben megadom a szót Domokos Istvánnak.

Domokos István:

Ügyrendi javaslatom van. Szavazás előtt – bárnt ilyet nem szoktunk tenni, mégis azt kérem, hogy Csövári János ismertesse a szünetben általunk hozott állásfoglalást.

Leszkovszki Tibor:

Ügyrendi kérdésben egyszerű szótöbbséggel döntsünk. Aki egyetért az elhangzottakkal, szavazzon.

A Képviselő-testülete 17 igen egyhangú szavazattal a javaslatot elfogadta.

C s ő v á r i J á n o s:

Mint ahogy korábbi hozzászólásomban jeleztem is és többen elfogadták azt, hogy a helyzetet meg kell oldani valamilyen formában. Szeretném bejelenteni, hogy ez az oldal meg fogja szavazni az előterjesztést. Mi biztosak vagyunk abban, szent kötelességünknek érezzük, hogy élni kell azzal a lehetőséggel, hogy Várapalotán hosszabb távon bíróság, ügyészség, esetleg földhivatali kirendeltség legyen azért is, hogy ezzel is elősegítsük a városiasodást. Biztosak vagyunk abban is, hogy a Képviselő-testület döntő többsége meg fogja szavazni az előterjesztést. Nem tartom elképzelhetőnek azt, hogy a többség nem állna az ügy mellé. Kérem tisztelt képviselő társaimat, hogy a későbbiekben is ezek szerint cselekedjenek, természetesen megfelelő körültekintéssel.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Dr. Baricza Sarolta név szerinti szavazást javasolt.

B á t o r A n t a l:

De nekem ügyrendim van.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Szavazás közben nem lehet.

B á t o r A n t a l:

Előtte jeleztem, hogy ügyrendim van.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Nem jelezte Képviselő Úr.

Aki a név szerinti szavazást támogatja, szavazzon.

A Képviselő-testület 17 igen szavazattal a név szerinti szavazással egyetértett.

C s ő v á r i J á n o s:

A konszenzus miatt kérem, hogy a polgármester úr mondja el pontosan, hogy mi van abban a határozatban.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Csővári úr, nem adtam szót!

C s ő v á r i J á n o s:

Jó, akkor nem lesz megszavazva.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Feltettem szavazásra a napirendi pontot.

B á t o r A n t a l:

De nem lehetett érteni.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Azt akarom megismételni.

Bátor Antal:

Kompromisszumra szeretnénk jutni. Csövári úr egyetlen mondatot hagyott csak ki, a lényegét.

Leszkovszki Tibor:

Akkor Csövári úr mondja el azt az egy mondatot.

Csővári János:

A lényeg tehát: mi támogatjuk, hogy a rendőrség és a város között legyen egy megállapodás, amelynek nyomán a csereszerződés megtörténik.

Leszkovszki Tibor:

Ez van benne: felhatalmazás a csereszerződés aláírására.
Kérem a névszerinti szavazását.

Dr. Baricza Sarolta:	Igen.
Bátor Antal:	Igen.
Csővári János:	Igen.
Dr. Dancsó Mária Éva:	Igen.
Domokos István:	Igen.
Fazekas István:	Igen.
Jámbor Attila:	Igen.
Katona Csaba:	Tartózkodom.
Lassu Tamás:	Igen.
Leszkovszki Tibor:	Igen.
Sajtos János:	Igen.
Surányi Pál:	Igen.
Dr. Szabó Gyula:	Igen.
Dr. Szőke László:	Igen.
Törzsök Károly:	Igen.
Vámosi Tibor:	Igen.
Völgyi Árpád:	Igen.

A Képviselő-testület 16 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a következő határozatot hozta:

297/1999. (X.28.) számú képviselő-testületi határozat:

Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete a 259/1999. (IX.9.) számú határozatát visszavonja, ezzel egyidejűleg a 228/1999. (VI.20.) számú képviselő-testületi határozatát megerősítve felhatalmazza Leszkovszki Tibor polgármestert a Várpalota, Szent István u. 7-9. számú, valamint a Várpalota, Honvéd u. 3. szám alatti ingatlanok értékkülönbözet nélküli - a határozat mellékletét képező - csereszerződés aláírására.

Határidő: azonnal

Felelős: Leszkovszki Tibor polgármester

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Megköszönöm a részvételt Kiss Mihály ezredes úrnak.
Kíván-e egy mondat erejéig szólni?

K i s s M i h á l y:

Köszönöm a lehetőséget, köszönöm a döntést. További jó munkát kívánok.

8.) Kábelhálózat és szolgáltatási jogosultság átruházása az UPC Magyarország Kft részére (308.)

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Kérem a bizottsági állásfoglalásokat.

(11,45 Surányi Pál kiment, létszám: 16 fő)

B á t o r A n t a l:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság 8 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal javasolja elfogadásra a Képviselő-testületnek a Közüzemi Vállalat Igazgatójával történt megállapodás alapján az alábbiakat:

- 1.) A Várpalotai Önkormányzati Közüzemi Vállalat önként és térítésmentesen átadja Várpalota Város Önkormányzatának a kezelésében lévő, a műsorelosztás célját szolgáló vagyontárgyakat (eszközöket), valamint a szolgáltatás nyújtásához közvetlenül és közvetve kapcsolódó jogosultságokat, melynek forgalmi értéke a független könyvvizsgáló által hitelesített vagyonértékelés szerint 80.784,4 eFt.
- 2.) Várpalota Város Önkormányzata az 1.) pontban foglalt eszközöket és a szolgáltatáshoz kapcsolódó jogosultságokat átveszi.
- 3.) Átadó számlahelyettesítő okmányt állít ki 80.784,4 eFt ÁFA alapnak megfelelően 20.196,1 eFt általános forgalmi adóról, melyet átvevő a megállapodás aláírásától számított 40 napon belül megfizet annak érdekében, hogy átadó 1999. november 20-ig az ÁFA befizetési kötelezettséget teljesíteni tudja.
- 4.) Várpalota Város Önkormányzata két részletben 25 - 25 millió forint összegben végleges jelleggel pénzeszköz átadását teljesíti a Közüzemi Vállalatnak a város igényeihez igazodó, termékszerkezet-váltást szolgáló beruházásainak megvalósításához és forgóeszköz szükségletének fedezéséhez.
Az első részletben teljesítendő 25 millió forint összegű végleges pénzeszköz-átadás november 17-ig esedékes, a második részletben teljesítendő 25 millió forint összegű végleges pénzeszköz átadás pedig 2000. január 17-ig.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Kérdése kinek van?